

Pytania prejudycjalne

Czy włoskie przepisy regionalne i krajowe ustanawiające wymóg zachowania minimalnych odległości między drogowymi stacjami paliw, a w szczególności art. 13 ustawy regionu Lacjum, znajdujący zastosowanie w sprawie zawisłej przed sądem i mający znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, a także odnośne przepisy prawa krajowego (decreto legislativo nr 32/1198 z późniejszymi zmianami, ustawa nr 57/2001 oraz decreto ministeriale z dnia 31 października 2001 r.), w zakresie w jakim dopuszczają bądź w każdym razie nie zabraniają ustanowienia minimalnych odległości między drogowymi stacjami paliw we wspomnianym art. 13, w ramach wykonywania kompetencji należących do państwa włoskiego, są zgodne z prawem wspólnotowym a w szczególności z art. 43, 48, 49 i 56 traktatu WE oraz ze wspólnotowymi zasadami konkurencji gospodarczej i niedyskryminacji zawartymi w tym traktacie, tak jak przedstawiono w uzasadnieniu?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 9 lipca 2008 r. w sprawie T-70/06 Audi AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2008 r. przez Audi AG

(Sprawa C-398/08 P)

(2008/C 301/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Audi AG (przedstawiciele: adwokaci S. O. Gillert i dr F. Schiwiek)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie R 237/2005-2 w zakresie, w jakim odwołanie od decyzji eksperta zostało częściowo oddalone;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania przed Trybunałem, Sądem Pierwszej Instancji i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94: Sąd, podobnie jak wcześniej Izba Odwoławcza, nie dokonał wystarczających ustaleń w zakresie każdorazowo omawianego właściwego kręgu odbiorców. Z uwagi na wielość towarów i usług oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym całościowe podejście nie jest dopuszczalne.

Przy dokonywaniu oceny charakteru odróżniającego Sąd zastosował ponadto zbyt surowe kryterium. Sąd nie uwzględnił, że również tak zwane slogany reklamowe mogą stanowić słowne znaki towarowe. Natomiast Sąd już z uwagi na fakt, że jego zdaniem w przypadku zgłoszonego znaku towarowego „Vorsprung durch Technik” mamy do czynienia ze sloganem reklamowym, zastosował surowsze wymogi dla stwierdzenia istnienia charakteru odróżniającego.

Naruszenie art. 63 rozporządzenia Rady nr 40/94: Sąd winien ograniczyć się do dokonania weryfikacji decyzji Izby Odwoławczej. Podnoszone przez strony nowe okoliczności faktyczne, które nie były przedmiotem decyzji Izby Odwoławczej, nie powinny być ani zostać dopuszczone przez Sąd, ani też uwzględnione w dokonywanej przez niego ocenie. Przy dokonywaniu oceny charakteru odróżniającego Sąd powołał się jednak na dokument załączony przez pozwanego dopiero do odpowiedzi na skargę. Stwierdzenie, że zgłoszony znak towarowy „Vorsprung durch Technik” nie wykazuje charakteru odróżniającego, zostało w decydującym stopniu oparte na treści tego dokumentu i dokonanej przez Sąd ocenie tej treści.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 lipca 2008 r. w sprawie T-266/02 Deutsche Post AG, popieranej przez Republikę Federalną Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste e.V. (BIEK) i UPS Europe NV/SA, wniesione w dniu 15 września 2008 r. (faks: 12 września 2008 r.) przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-399/08 P)

(2008/C 301/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Kreuzschitz, J. Flett, B. Martenczuk, pełnomocnicy)